

4. Situar bé els llums per a que la il·luminació no entri en el pati de butaques (la platea) i deixi a fosques als espectadors.
5. Utilitzar filtres en funció dels colors i les textures dels decorats.
6. Mantenir il·luminat al grup de ballarins o actors.
7. El tècnic de llum haurà d'anar guiat per un esquema que senyali els efectes així com les entrades i sortides de llum. (FITXA 11 per al tècnic de llums).

Per a establir un sistema d'il·luminació bàsic si no es té una gran infraestructura són l'ambre, el blanc i el rosa pàl·lid.

Podríem complicar molt més el tema de la il·luminació i parlar molt més sobre els tipus d'il·luminació, d'on ha de sortir el focus de llum, els tipus de focus...però hem de ser pràctics i només oferir aquí unes nocions bàsiques sobre llum per tal d'economitzar recursos, hem de fer moltes coses i amb poc temps i mitjans.

2.5. INTRODUCCIÓ AL VESTUARI-LA FEINA DEL DISSENYADOR

En el teatre s'interpreta la realitat, per això és art. A l'hora de fer o dissenyar els vestits dels personatges n'hi ha prou amb insinuar el que veritablement importa, allò que defineix a un personatge.

El vestuari ha d'estar en consonància amb allò que es representarà i amb l'escenografia. Disfressar-se no serà agafar roba de l'armari i improvisar un vestuari, sinó crear a partir de materials fungibles un vestuari que sigui prou resistent per a aguantar varies representacions però prou econòmic per a les nostres butxaques. Materials que els alumnes treballaran com a escultures i aprendran les dificultats i els avantatges de cadascun d'ells.

Quan parlem de materials farem un apartat especial per a la creació de vestuari però com en tot, no hi ha límit i la imaginació de cada professor/a haurà de jugar un paper important fent proves i pensant en materials alternatius. Es tracta de fer coses senzilles però de gran vistositat i prou fàcils per a que els nostres alumnes que no saben res de confecció puguin realitzar d'una manera autònoma per ells mateixos.

Penseu que en primària amb dues bosses de la brossa de diferents colors fan meravelles, així que és qüestió de posar-se a pensar.

A l'igual que farem en l'escenografia i en la il·luminació haurem d'observar el material d'investigació (4) per a documentar-nos i planificar i crear el nostre vestuari. Les mateixes imatges que hem fet servir en tot el projecte ens podran ajudar a dissenyar el nostre vestuari. Queda obert però, el poder innovar o canviar aspectes atenent-se a les necessitats de cada centre o grup-classe.

Adjuntaré una fitxa d'un maniquí (**FITXA 5**) per a que el propi alumne dissenyi el seu propi vestuari o pugui fer variacions de colors. Aquesta fitxa serà de gran ajut per aquells alumnes que tinguin problemes d'aprenentatge, ja que a ells els serà fàcil interpretar allò que han de fer i s'ho passaran bé intervenint en la creació del vestuari.

Aquesta fitxa del maniquí també la completaré amb una altra fitxa per a prendre mesures dels nostres alumnes (**FITXA 6**) i fer un vestuari més ajustat a cada personatge.

També es poden reduir els maniquins i fer proves de vestuari directament en el teatrí per veure com quedarà la composició final amb decoració i il·luminació.

A l'apartat de fitxes trobareu retallables de tots els vestuaris per aquells alumnes amb necessitats d'aprenentatge diferents. (**FITXES 12-20**)

2.5.1. QUÈ NECESSITEM PER A MUNTAR EL TALLER DE CONFECCIÓ DE VESTUARI?

- tissors de punta rodona. Aquestes les haurien de portar els alumnes.
- tissors de cosir, no de punta rodona, que tindrà el professor/a per a possibles necessitats (no és aconsellable pels alumnes)
- agulles de diferents gruixos (hi ha materials que necessiten una agulla més gruixuda degut a la seva composició)
- agulles de cap
- imperdibles
- fils resistents i de diferents colors
- gomes de diferents colors per a fer faldilles i barrets
- velcro adhesiu
- botons i altres gafets

- cinta mètrica de costurera. També n'haurien de portar-les els alumnes per a poder mesurar als seus companys.
- cel·lulosa de diferents colors
- goma espuma de diferents gruixos
- grapadora industrial
- cola de fuster
- barnilles de fibra òptica (per a carcasses més resistents)
- barnilles de medul·la (per a carcasses més lleugeres i menys resistents)
- robes de festa (algun retall)
- pedres de colors vius, lluentons, peces per a fer collarets...
- fil de pescar per a cosir i per a muntar les escenografies
- etc

i UNA BOSSA PER A GUARDAR-HO TOT. Tot allò que es pugui perdre, i la resta en un armari ben col·locat.

Tipus de puntades per a cosir:

La més habitual i fàcil per als nostres alumnes és el **sobrefilat**. Intentarem treballar sempre amb teixits als que no s'hagi de fer la vora, així ens estalviarem feina. Però per tot allò que s'hagi de cosir farem la puntada més fàcil, que és aquesta.



Així mateix passarem de totes aquelles tècniques que representin massa feina, penseu que hem de fer el decorat, el vestuari i pensar en la il·luminació i no podem fer-ho tot de manera professional.

Es tracta de ser pràctic i pensar en maneres de tancar o botonar que es puguin fer de manera diferent a l'habitual, com per exemple amb velcro adhesiu o llaços.

Presa de mesures:

Adjunto una fitxa (**FITXA 6**) amb el dibuix d'un maniquí i al costat la taula per anar completant amb totes les mesures. Moltes vegades no s'hauran de prendre totes les mesures, però va bé tenir la fitxa dels nostres alumnes que de vegades, són de mides molt diferents entre ells i no confeccionar vestits petits per a uns i enormes per a uns altres.

Farcits i estructures:

Són materials i formes estructurals que ens permetran crear volums en els nostres vestits. Aquesta és una petita mostra, potser la més utilitzada però queda oberta a la imaginació de cadascú.

Els més bàsics són:

- la goma espuma
- guata folrada de poliester
- balenes metàl·liques folrades o de pvc



Foto 1



Foto 2

Fotos 1 i 2: goma espuma i guata. Materials de farcit o per confeccionar vestits.

La goma espuma:

Podràs fer qualsevol forma que puguis pensar ja que és molt fàcil de tallar i a l'hora d'unir una forma amb una altra es pot fer amb cola de contacte especial per a la goma espuma o cosint-les. Es comercialitza en diferents gruixos i densitats. Problemes: no transpira, provoca molta calor i no es pot netejar. El metre fa 1'5 d'ample.

Guata:

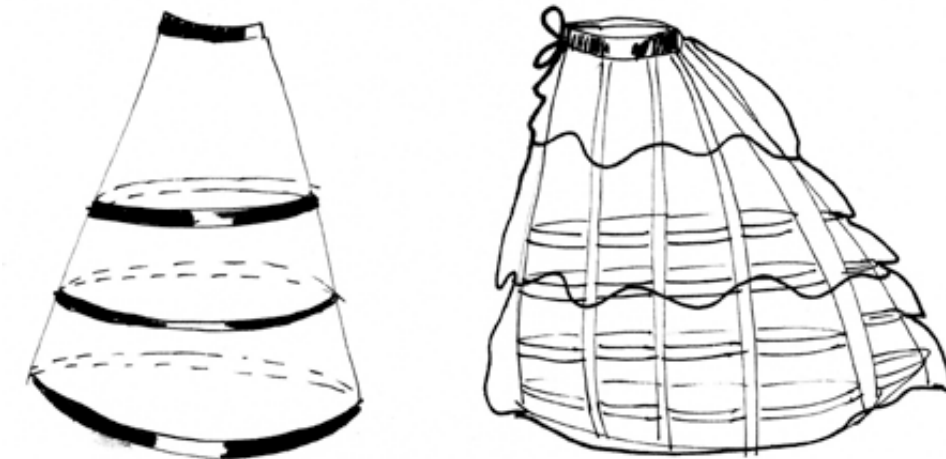
S'utilitza per a fer farcits. Es treballa a partir del cos del vestit i es va afegint per anar construint la forma desitjada. Un cop obtinguda la forma es folra de roba per a no perdre-la. També se li poden afegir unes cintes per a que l'actor se la pugui treure i posar quan vulgui. Aquest sistema es fa servir per a fer panxes, gepes...

Balenes metàl·liques o de pvc folrades:

S'utilitzen per a estructures de més volum. Es pot desplaçar un gran volum amb un espai d'aire entre la roba i el cos sent així menys caloroses i pesades. Les estructures que es poden aconseguir són infinites però les més típiques són:

Vetllainfants: com les Menines de Velázquez

Crinolines: estructures d'anells que van creixent progressivament de diàmetre. Per aquest tipus d'estructura s'han de fer servir balenes d'acer folrat, perquè amb un altre material seria més fàcil perdre la forma o barnilles de fibra òptica. COMPTE! La fibra òptica s'ha de treballar amb guants perquè pot deixar anar petits vidres invisibles que es claven fàcilment a les mans sense adonar-nos i són molt dolorosos.



Realització d'uns patrons bàsics: faldilla - cos del davant - cos del darrera i mànigues

Adjunto aquí els patrons per a realitzar una faldilla i un cos. s Crec que aquestes són les dues formes més bàsiques i més utilitzades a l'hora de crear vestuari. La variació de la faldilla en curta o llarga, minifaldilla o vestit d'època i el cos fent-lo més llarg o més curt dona moltes possibilitats. Els altres patrons resulten molt més complicats i no tant aplicables a qualsevol representació.

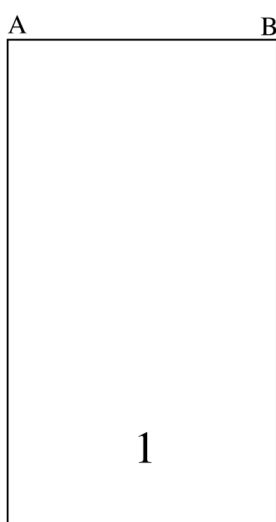
El millor és fer servir l'escala natural 1:1 perquè així ens evitem problemes de fer el patró i després el vestit en magnitud real.

FALDILLA: es talla l'ample de la roba per un metre (la roba pot tenir entre un metre o metre i mig d'ample). Farem el que seria una quarta part de la faldilla. Necessitarem un escaire per a dibuixar dues línies deixant 5 cm de marge en la roba. Treballarem d'esquerra a dreta des de la part superior.

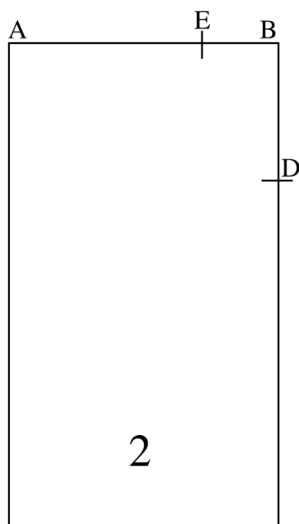
COS:ESPATLLA-DAVANTER: començarem sempre tallant l'esquena. Farem la meitat del vestit en sentit vertical, tant de l'esquena o espatlla com del cos davanter. Talla la roba de 50 per 60 cm. Començarem igual que la faldilla per dalt i per l'esquerra.

PANTALONS: en l'escenografia de la dansa del ventre apareixen els únics pantalons de tota la representació i ni tan sols sabem si només sortiran noies fent el ball de la dansa del ventre, així és que si per mil casos apareguessin nois i necessitessin pantalons bombatxos ens fixarem en les mesures de la cintura i dels turmells i improvisarem uns pantalons amb molta caiguda i forma de bossa. Serà necessari doncs, una goma en la cintura i una goma en els turmells per a fer aquest efecte. Però no tallarem una patró que resultaria bastant complicat. Trobarem aquest material en forma de fitxa per a imprimir: **FITXES 7, 8, 9 i 10** (al final de la Guia Didàctica).

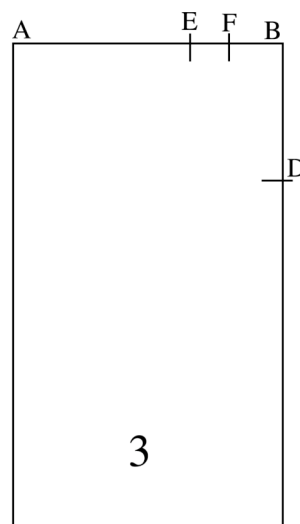
PATRÓ FALDILLA



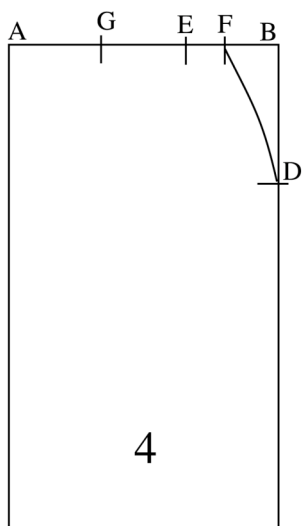
C
Figura.1
A-B= 1/4 contorn de malucs
A-C= llarg faldilla



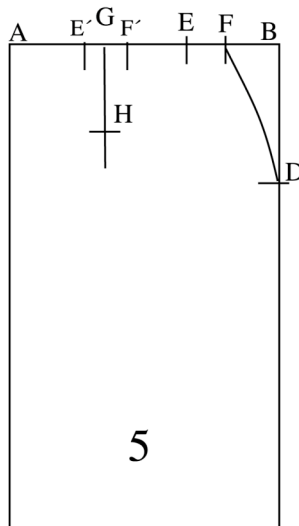
C
Figura.2
B-D= baixada de malucs
A-E= 1/4 contorn de cintura



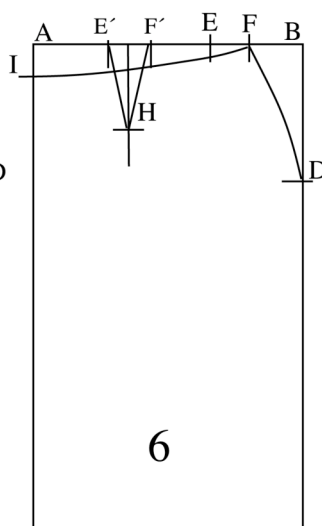
C
Figura.3
E-B: 1/2 = F



C
Figura.4
A-F-1/2= G
s'uneix F amb D= forma dels malucs



C
Figura.5
G-H= 12 cm. llarg de pinça
E-F= es trasllada a ambdós costats de G: E' i F'.



C
Figura.6
E' i F' s'uneixen en H
A-I= 2 cm. centre baixada de cintura s'uneix F amb I=forma de cintura

PATRÓ ESQUENA

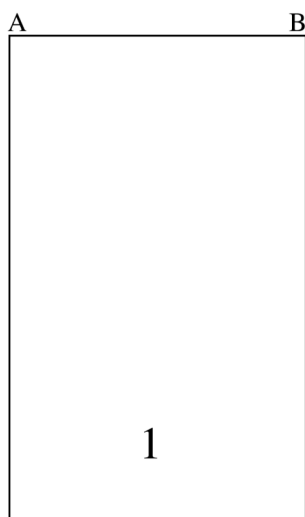


Figura.1
A-B= 1/4 contorn de pit
A-C= llarg tall esquena

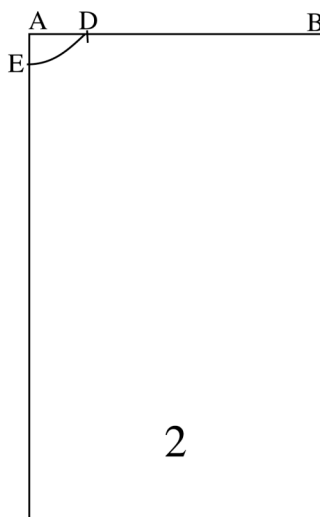


Figura.2
A-D=7 cm. ample d'escot
A-E= 2cm. baixada d'escot
s'uneix D amb E=forma d'escot

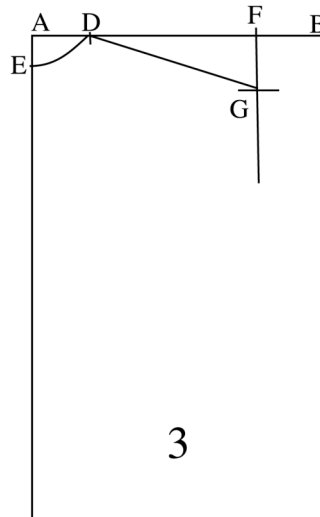


Figura.3
A-F=1/2 ample esquena
F-G=5 cm. baixada d'espatlla
D-G=llarg d'espatlla

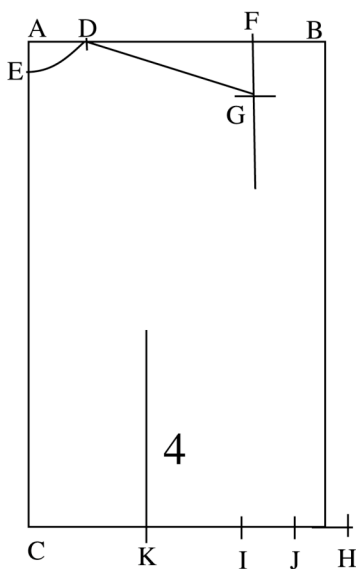


Figura.4
C-H=1/4 contorn de malucs
C-I=1/4 contorn de cintura
1/2 (I-H)= J
1/2 (C-J)= K

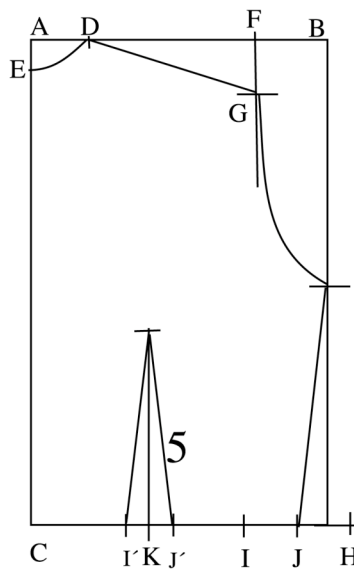


Figura.5
K-L=16 cm. llarg pinça d'esquena
I-J= es trasllada a ambdós costats de K=I'-J'.
I'-J' s'uneixen en L
J-M= costat
M-G= curva sisa

PATRÓ ESQUENA DAVANTER



Figura.1
A-B= 1/4 contorn de pit
A-C= llarg tall davanter

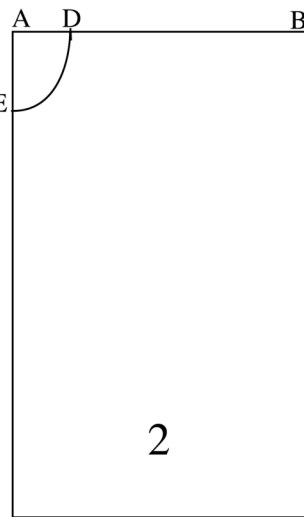


Figura.2
A-D=7 cm. ample d'escot
A-E=8 cm. baixada d'escot
D-E= s'uneixen amb una corba

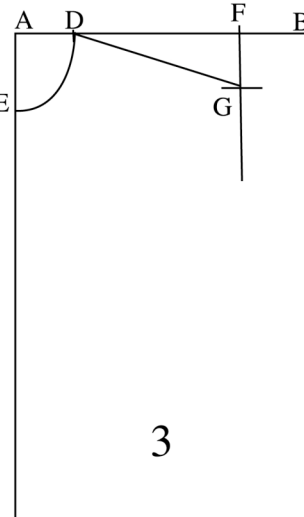


Figura.3
A-F=1/2 ample davanter
F-G=5 cm. baixada d'espatlla
D-G=llarg d'espatlla

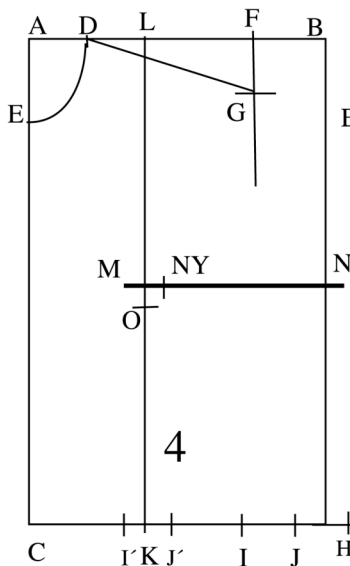


Figura.4
C-H=1/4 contorn de malucs
C-I= 1/4 contorn de cintura
1/2 (I-H)= J
1/2 (C-J)= K
I-J es trasllada a ambdós costats de K= I'-J'
K-L= línia centre davanter
L-M= baixada de pit
M-N= línia pinça pit
M-NY= 2 cm. separació pinça costat
M-O= 2cm. sepració pinça cintura

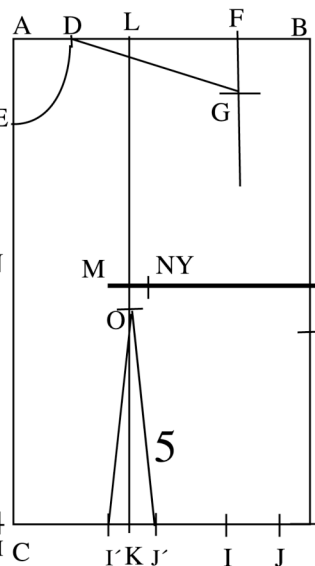


Figura.5
I'-J' s'uneixen en O
N-P= profunditat pinça costat

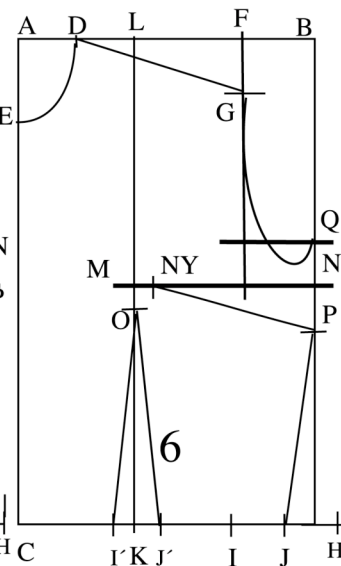


Figura.6
P-NY= s'uneixen
J-P I N-Q= costat
Q-G s'uneixen en corba

PATRÓ MÀNIGA

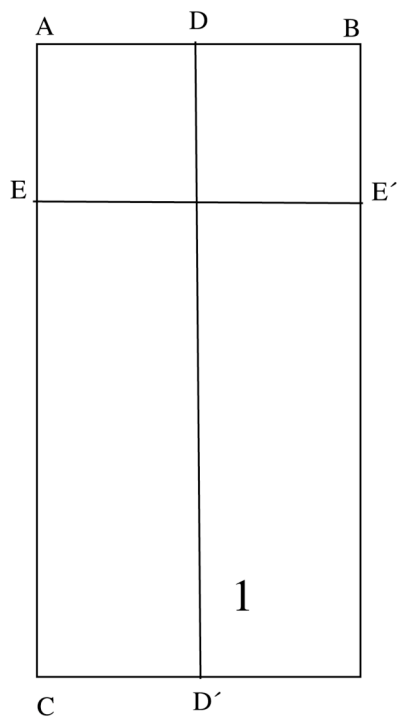


Figura.1
A-B= contorn de braç
A-C= llarg de màniga
D= 1/2 (A-B)
D-D'= 1/2 màniga
A-E= 15 cm. baixada de copa
E-E'= baixada de copa

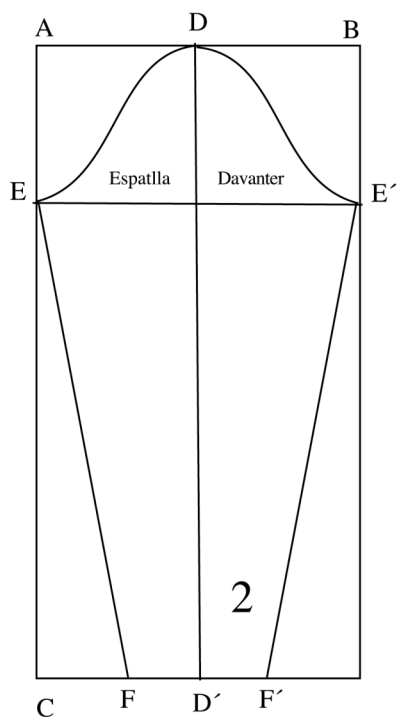


Figura.2
F-F'= contorn de canell
E-F i E'-F'= forma de màniga
E-D i D-E'= forma de copa